

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/235/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110225081
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Podbehlá
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4110225081.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Marianou Podbehlou v právnej veci navrhovateľa: prof. J. H. S., O., bytom U., ul. U. č. XXXX/X, zast. JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát, so sídlom Šaľa, ul. Jarmočná č. 2264/3, proti odporcovi : Fakultná nemocnica Nitra, so sídlom Nitra, ul. Špitálska č. 6, o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy vo výške 41 376,51.-eur brutto do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

O náhrade trov konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd určil, že výpoveď zo dňa 3.5.2010 v spojení s výpoveďou zo dňa 3.5.2010 - oprava zo dňa 4.5.2010, ktorá mu bola daná zo strany odporcu je neplatná. Zároveň sa domáhal i náhrady mzdy.

Vo veci rozhodol súd medzitýmnym rozsudkom č. k. XXC/XXX/XXXX-zo dňa tak, že súd zamietol návrh navrhovateľa na určenie, že výpoveď zo dňa 3.5.2010 v spojení s výpoveďou zo dňa 3.5.2010 - oprava zo dňa 4.5.2010, ktorá bola daná navrhovateľovi zo strany odporcu je neplatná. Zároveň rozhodol, že o náhrade mzdy, trovách konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí. Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a určil, že výpoveď odporcu daná navrhovateľovi je neplatná.

Právna zástupkyňa navrhovateľa zotrvala na písomne podanom návrhu a žiadala zaplatenie náhrady mzdy. Navrhovateľ oznámil odporcovi, že trvá na zamestnaní, oznámil odporcovi dňa 26.8.2010, že výpoveď považuje za neplatnú a trvá na tom, aby ho odporca naďalej zamestnával. Náhradu mzdy si uplatňuje od 3.9.2010, v celkovej výške 72.194,41.-eur, kedy odporca už disponoval s navrhovateľovým nesúhlasom s výpoveďou. Náhrady mzdy sa domáha podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zák. práce, účinnom od 1.3.2010 do 31.12.2010. Odporca neumožnil navrhovateľovi prácu vykonávať napriek tomu, že navrhovateľ bol sám pripravený, ochotný a schopný prácu podľa pracovnej zmluvy vykonávať. K zníženiu resp., nepriznaniu náhrady mzdy môže súd pristúpiť len v prípade, ak po zhodnotení všetkých okolností prípadu možno vyvodiť, že zamestnanec sa zapojil, alebo mohol zapojiť do práce u iného zamestnávateľa za podmienok v zásade rovnakých, alebo dokonca výhodnejších, aké by mal pri výkone práce podľa pracovnej zmluvy, keby odporca ako zamestnávateľ plnil svoju povinnosť prideľovať mu dohodnutú prácu. V danej veci je evidentné, že nemožno hovoriť o podmienkach rovnakých, alebo výhodnejších, ak súbeh uvedených zamestnaní aj výkonu znaleckej činnosti existoval aj v čase riadneho výkonu práce navrhovateľa u odporcu podľa pracovnej zmluvy pred výpoveďou. Navrhovateľ sa nedokázal zapojiť do práce u iného zamestnávateľa a to práve z dôvodu výpovede, ktorá mu bola daná odporcom. Navrhovateľ od septembra 2010 do marca 2015 bol zamestnaný len u jedného zamestnávateľa a to UKF Nitra, v rezorte školstva. Na tomto mieste bol navrhovateľ zamestnaný aj počas

obdobia kedy bol zamestnaný a vykonával prácu u odporcu, venoval sa i výkonu znaleckej činnosti. Toto nie je dôvodom na zníženie resp., nepriznanie náhrady mzdy navrhovateľovi za obdobie kedy mu bola daná neplatná výpoveď. Navrhovateľ nezačal vykonávať podnikateľskú činnosť, nezapojil sa do práce u iného zamestnávateľa za podmienok v zásade rovnocenných, alebo dokonca výhodnejších. Vážnym dôvodom nezapojenia sa do práce u iného zamestnávateľa v rezorte zdravotníctva bol negatívny dopad neplatnej výpovede na poveseť navrhovateľa ako lekára, z ktorého dôvodu bol navrhovateľ pri uchádzaní sa o prácu v zdravotníctve u iných zamestnávateľov neúspešný. Dosiahnutie dôchodkového veku nie je dôvodom pre ukončenie pracovného pomeru. Navrhovateľ aj po jeho dosiahnutí mohol a chcel plnohodnotne vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že popri práci na UKF nevykonával inú prácu okrem znaleckej činnosti. Predtým ako bol vyhodnený od odporcu, mal písomne uzatvorené dohody s viacerými národnými zväzmi, pre ktorých vychovával východo-zahranicičných chirurgov. Po ukončení výchovného cyklu boli poukazované finančné prostriedky odporcovi a jemu, avšak so značným časovým zdržaním. Je možné, že tieto príjmy sa premietli aj do času, keď pracovný pomer už bol ukončený. Bola mu vykonaná daňová kontrola asi v roku 2008 a druhá v roku 2011 resp., 2012 a raz mal daňový nedoplatok 0,83.-centov a druhý krát asi 2,50.-eur. Znaleckú činnosť vykonáva nie pre súkromné osoby, ale pre súdy, MV a MS. Je zrejmé, že keď aj vykoná nejaký znalecký úkon a je mu priznaná odmena, táto mu je často krát vyplácaná až potom ako je vec právoplatne skončená. Znalečné nie je vyplatená mzda za vykonanú prácu, aj keď vypracovával znalecké posudky. Za minulý rok bol čistý mesačný príjem asi 1320.-eur, poberá starobný dôchodok vo výške asi 1.000.-eur, býva v rodinnom dome v Bratislave s manželkou a jednou dcérou. Len za plyn platí ročne 8.000.-eur + platí energie + vodné a stočné. Dcére, ktorá je čakaťkou u advokáta, a má príjem 320.-eur, prispieva finančnými prostriedkami asi 700.-eur. Synovi neprispieva žiadnymi pravidelnými finančnými prostriedkami, neužíva žiadne lieky a občas použije finančné prostriedky na realizáciu svojich športových aktivít. Mesačne spláca 1560.-eur na leasing na motorové vozidlo značky Mercedes Benz. Toto motorové vozidlo si zobral na leasing pred štyrmi rokmi. Poslednú splátku by mal zaplatiť 18.1.2017. Na jeho meno sú napísané štyri motorové vozidlá, ktoré vzal na leasing, tieto však nikdy nepoužíval. S manželkou je v rozvodovom konaní od roku 2007, doposiaľ toto rozvodové konanie nie je ukončené ani začaté, pretože manželka pôsobí ako sudkyňa na OS BA III, robí prietahy v konaní. Manželka mu prispieva sumou 20.-eur mesačne, pričom udáva účel platby "mzda". Od svojej manželky si nežiadal náklady súdnou cestou, ktoré hradí výlučne on, aj keď bývajú v rodinnom dome, ktorý je výlučne iba jeho vlastníctvom. Potom ako odporca s ním rozviazal pracovný pomer tak ako rozviazal, sa uchádzal o ďalšie tri pracovné miesta. Prihlásil sa do výberového konania na pozíciu prednostu na ortopedickú kliniku v Bratislave, avšak vo výberovom konaní neuspel, uspel iný kandidát, hoci si myslí, že nemal uspieť a po tejto skúsenosti sa už do iných výberových konaní neprihlásil. Zároveň bol na pohovore v Trnave a v Nových Zámkoch. Neuchádzal sa o ďalšiu pracovnú pozíciu v zahraničí, pretože sa hanbil akým spôsobom bol s ním skončený pracovný pomer odporcom. Bolo to medializované, bol odvolaný ministrom z pozície hlavného odborníka a prezidenta chirurgickej spoločnosti. Zároveň bolo podané aj trestné oznámenie, táto vec doposiaľ však ukončená nie je. Potom ako bol vyzvaný, aby nastúpil do zamestnania na základe rozhodnutia v danej veci, mu bola daná na podpis dohoda o ukončení pracovného pomeru zo dňa 16.4.2015. Bolo to na podnet odporcu. Po rozhodnutí KS v Nitre mu bola doručená 29.2.2015 výzva do zamestnania s tým, že do zamestnania mal nastúpiť 1.3.2015. S odporcom sa skontaktoval až 4.3.2015. Dozvedel sa, že mu odporca dal ako neospravedlnenú absenciu, pretože nebol prítomný v práci. Vtedy mu však bolo ponúknuté to, čo aj podpísal, že na tieto dni som si zobral neplatné voľno a následne sa preto dohodli i na skončení pracovného pomeru dohodou, avšak bolo to predovšetkým z dôvodu, že mu bola predložená náplň práce identická s náplňou práce spred 5 rokov, ktorú vtedy nepodpísal. Dohodu podpísal, pretože nesúhlasil s touto náplňou práce a inú náplň práce mu neboli ochotní predložiť, poskytnúť. Výpoveď nepodával. Potom ako mu bola daná výpoveď, môže povedať, že to bolo katastrofálne, stratil všetky pozície, ktoré mal v práci na Ministerstve, v medzinárodných spoločnostiach a hanbil sa dvíhať telefóny, aby nemusel vysvetľovať, čo sa vlastne stalo. Do zoznamu znalcov bol zapísaný v roku 1989, v zozname znalcov je zapísaný doposiaľ a teda znaleckú činnosť vykonával aj počas obdobia, keď bol zamestnaný u odporcu a to napriek tomu, že odporca požiadal o jeho vyškrtnutie zo zoznamu znalcov z dôvodu vznesenia obvinenia, avšak neprešlo to. Keď vykonával prácu v UKF v školstve, túto prácu vykonával i počas obdobia, čo bol zamestnaný u odporcu.

Odporca uviedol, že na základe nadobudnutia a nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu, navrhovateľ bol vyzvaný písomne doporučenou zásielkou na nástup do práce v zmysle platnej pracovnej zmluvy na pozíciu lekára FN Nitra s tým, že sa mal hlásiť u primára kliniky úrazovej chirurgie a ortopédie

dňom nasledujúcim po prevzatí výzvy. Tým dňom prevzatia bol 29.3.2015. Následne bola doručená zo strany navrhovateľa ním podpísaná výpoveď, dátumovaná 10.4.2015, ktorou žiadal skončenie pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 16.9.2005 v znení dohôd. Túto výpoveď doručil osobne a pôvodne bola aj odsúhlasená riaditeľom odporcu. Keďže sa navrhovateľ nedostavil na kliniku a nehlásil sa u primára, bol telefonicky vyzvaný, aby sa dostavil na riaditeľstvo nemocnice, kde s ním vykonali rozhovor a poučili ho, že v zmysle výzvy na nástup do práce mal nastúpiť do práce 30.3.2015, čo neurobil a z toho dôvodu mu musí zamestnávateľ vykázat' absenciu, pretože nebol iný právny titul na ospravedlnenie neprítomnosti v práci. Taktiež ho poučili o tom, že aj počas trvania a bežania výpovede a výpovednej doby je každý zamestnanec povinný prácu vykonávať, čo odmietol. Tak sa hľadalo riešenie akým spôsobom je ochotný riešiť celú záležitosť a keďže odmietol ísť vykonávať prácu, že na kliniku z ktorej bol vyhodnený sa nevráti, tak mu bola navrhnutá právnym spôsobom dohoda o skončení pracovného pomeru k určitému dátumu a výsledkom bolo uzatvorenie dohody o skončení pracovného pomeru s tým, že sa tam prekryvalo aj udelenie neplatného voľna. Aby to bolo po právnej stránke čisté aj voči SP, aj voči navrhovateľovi, ktorý nemal už nárok na udelenie dovolenky, teda na prípadné prekrytie neprítomnosti v práci, a keďže bol zamestnaný aj inde a nebol chorý neprichádzala do úvahy ani dočasná PN. Absencie bežali od 30.3. 2015 do 16.4.2015, boli nahlásené na registračnom liste do sociálnej poisťovne. Nie je pravdou, že by len na nejakom samotnom rozhodnutí odporcu prišlo k uzatvoreniu dohody o skončení pracovného pomeru, tak ako sa to snažil navrhovateľ navodiť.

Súd okrem výsluchu účastníkov konania, výsluchom svedkov, doplnil dokazovanie oboznámením sa s pracovnou zmluvou, prílohou k pracovnej zmluve zo dňa 6.9.2005, dohodami o zmene pracovnej zmluvy, výpoveďou zo dňa 3.5.2010, výpoveďou zo dňa 3.5.2010-oprava, zápisnicou s rokovaním s LOZ, záznamom zo dňa 19.4.2010, nesúhlasom s výpoveďou, s vyjadrením odporcu, žiadosťou o zvýšenie úväzkov, zápisnicou z pracovnej porady odbornej komisie zo dňa 4.6.2009, prezenčnou listinou, trestným oznámením z podozrenia spáchania trestného činu, s oznámením o pozastavení účasti navrhovateľa na operačných výkonoch, pracovnou náplňou navrhovateľa, výpisom z operatívnej porady zo dňa 29.3.2010, návrhom na ukončenie pracovného pomeru, žiadosťou o prerokovanie výpovede, výpisom zo zasadnutia, SOZZaSS, odpoveďou na žiadosť o prerokovanie, fotokópiou doručky, záznamom s osobného jednaním, kolektívnou zmluvou na rok 2008, rozhodnutím rozhodcu v spore, pracovnými náplňami, oznámením o výsledku výberového konania, menovacím dekrétom, spisom OP IVPz32/12, správou zo sociálnej poisťovne, pracovnými zmluvami uzatvorenými s lekármi v priebehu roku 2010, oznámením ORPZ Nitra, pracovnou zmluvou MUDr. R. T., výnosom číslo 44/2008 - MS SR, oznámením UKF Nitra, výplatnými páskami navrhovateľa, kolektívnou zmluvou na rok 2005, znaleckým posudkom, rozsudkom OS Nitra, rozsudkom KS v Nitre, s výzvou, potvrdením pošty, žiadosťou o udelenie neplatného voľna, výpoveďou, dohodou o skončení pracovného pomeru, vyčíslením mzdy, výpisom zo zoznamu znalcov, potvrdením SP, rozhodnutím SP, potvrdením o zamestnaní, pracovnou zmluvou, pracovnou náplňou, dohodou o zmene pracovnej zmluvy, potvrdením o príjme, osobným listom, daňovými priznaniami navrhovateľa, registračným listom fyzickej osoby, odstúpným, výplatným lístkom a zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ dňa 16.9.2005 uzatvoril pracovnú zmluvu s odporcom s úväzkom 0,4 - náročné diagnostické a preventívno-liečebné zákroky a činnosti vrátane konziliárnej činnosti na lôžkovom oddelení a špecializovaných ambulanciách operačných odborov. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Súčasťou pracovnej zmluvy bola aj príloha k pracovnej zmluve, kde boli dohodnuté povinnosti navrhovateľa ako zamestnanca.

Dňa 1.2.2006 bola uzatvorená medzi účastníkmi Dohoda o zmene pracovnej zmluvy, na základe ktorej sa menil dojednaný druh práce, náročné diagnostické a preventívno-liečebné zákroky a činnosti vrátane konziliárnej činnosti na lôžkovom oddelení a v špecializovaných odborných ambulanciách s tým, že dňom 1.2.2006 sa mení druh práce na vedúci lekár - náročné diagnostické a preventívno-liečebné zákroky a činnosti vrátane konziliárnej činnosti na lôžkovom oddelení a v špecializovaných odborných ambulanciách. Zmena pracovnej zmluvy bola dojednaná na dobu neurčitú.

Účastníci konania dňa 14.12.2007 uzatvorili Dohodu o zmene pracovnej zmluvy s tým, že sa nemení dojednaný druh práce, ani dojednané miesto výkonu práce, ale sa zmenil úväzok z 0,6 na 1,0 a pracovné náležitosti.

Dňa 28.1.2009 prišlo k uzatvoreniu ďalšej Dohody o zmene pracovnej zmluvy, pričom dojednaný druh práce vedúci lekár sa dňom 1.2.2009 mení na lekár, náročné diagnostické a preventívno-liečebné zákroky a činnosti vrátane konziliárnej činnosti na lôžkovom oddelení a v špecializovaných odborných ambulanciách, úväzok 1,0.

Navrhovateľ dňa 26.8.2010 oznámil odporcovi, že dňa 3.5.2010 prevzal výpoveď z pracovného pomeru, dňa 4.5.2010 prevzal opravu výpovede, avšak s touto výpoveďou nesúhlasí a žiada o ďalšie pridelovanie

práce. Odporca navrhovateľovi dňa 3.9.2010 oznámil, že trvá na podanej výpovedi a nemá možnosť pridelovania práce odporcovi.

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/330/2014-455 zo dňa 28.1.2015 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a určil, že výpoveď odporcu daná navrhovateľovi je neplatná. Po rozhodnutí Krajského súdu v Nitre bol navrhovateľ odporcom dňa 24.3.2015 vyzvaný na nastúpenie a začatie výkonu práce v zmysle platne uzatvorenej pracovnej zmluvy zo dňa 16.9.2005 v znení jej príloh a dohôd v pozícii lekár FN Nitra a to dňom nasledujúcim po prevzatí výzvy. Predmetnú výzvu navrhovateľ prevzal dňa 29.3.2015 (doručka na čl. 470). Navrhovateľ požiadal odporcu o udelenie neplateného voľna od 30.3.2015 do dňa skončenia pracovného pomeru. Zároveň v spise bol založený doklad označený ako výpoveď zo dňa 10.4.2015, ktorý bol podpísaný navrhovateľom a na predmetnom doklade je udelený súhlas MUDr. Valockým. Účastníci konania dňa 16.4.2015 uzatvorili Dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorý vznikol dňa 16.9.2005 a skončí dňa 16.4.2015.

Ako vyplýva z výpisu zo zoznamu znalcov navrhovateľ je zapísaný v zozname znalcov od 25.9.1989. Navrhovateľ vykonáva prácu na UKF, poberá starobný dôchodok vo výške 1.045,80.-eur, pričom starobný dôchodok mu bol priznaný od 19.9.2010. Býva v rodinnom dome v Bratislave spolu s manželkou a jednou dcérou, pričom jeho dcéra je čakatelkou u advokáta, ktorej prispieva finančnými prostriedkami 700.-eur. Mesačne spláca 1.560.-eur na leasing na motorové vozidlo.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vyčíslila náhradu mzdy v celkovej výške 72.194,41.-eur za obdobie od septembra 2010 do marca 2015 s tým, že bol vynásobený priemerný hodinový zárobok, ktorý bol 8,0890 x pracovná doba (7,5 hodiny) a krát počet pracovných dní v tom, ktorom mesiaci. Odporca nemal námietky voči výpočtu náhrady mzdy.

Podľa § 251 ods.1, Zák. práce, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2002, ak nie je ďalej ustanovené inak. Nároky, ktoré z nich vznikli, a právne úkony urobené pred 1. aprílom 2002 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 79 ods. 1,2 Zák. práce, (účinný do 31.12.2010), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

Podľa § 134 ods.1, Zák. práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

Podľa § 134 ods.2, Zák. práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 134 ods.4, Zák. práce, priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor. Základným a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru. Ak zamestnanec so skončením pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením alebo skončením v skúšobnej dobe nesúhlasí, musí neplatnosť skončenia pracovného pomeru uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť (§ 77). Ak tak v určenej lehote neurobí, jeho právo zanikne, a to aj za predpokladu, že by bol inak zrušovací prejav neplatný (§ 36 ods. 1).Rozhodnutím súdu o určení platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru je súd rozhodujúci o náhrade mzdy podľa § 79 viazaný a bez kladného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa nemožno s úspechom domáhať nároku na náhradu mzdy. Ak je skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa neplatné a zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí a

zostávajú mu zachované všetky práva a povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 47. Výnimkou je, ak súd rozhodne, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. V tomto prípade sa pracovný pomer medzi zamestnávateľom a zamestnancom skončí na základe súdneho rozhodnutia. Rozsah nároku na náhradu mzdy závisí od toho, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie o tom, aby ho ďalej zamestnával. Nárok na náhradu mzdy trvá až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Kritériom pre nepriznanie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 2 zák. práce je, či zamestnanec po neplatnom skončení pracovného pomeru sa zapojil do práce, prípadne prečo tak neurobil, pričom krátenie, resp., nepriznanie náhrady mzdy prichádza do úvahy, ak vlastnou vinou zanedbal možnosť zarobiť si a tak aspoň z časti nahradiť ušlý príjem, aby neutrpel ujmu.

Predmetom konania je náhrada mzdy, ktorá bola uplatnená zo strany navrhovateľa z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru a to v celkovej výške 72.194,41.-eur, ktorej výška nebola sporná, nakoľko odporca súhlasil s výpočtom a vyčíslením náhrady mzdy. Súd má za to, že navrhovateľ má nárok na náhradu mzdy od 3.9.2010, (kedy odporca vyslovil nesúhlas s výpoveďou a žiadal o ďalšie pridelenie práce) do 24.3.2015(teda do dňa, kedy došlo ku skončeniu pracovného pomeru medzi účastníkmi konania dohodou). Odporca žiadal, aby súd navrhovateľovi náhradu mzdy nepriznal resp., znížil náhradu mzdy s poukazom na § 79 ods.2, zák. práce. Z týchto dôvodov sa súd zaoberal tým, či boli splnené podmienky na nepriznanie náhrady mzdy resp. zníženie náhrady mzdy.

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, súd priznal navrhovateľovi náhradu mzdy za obdobie 12 mesiacov, čo predstavuje sumu vo výške 15.834,24.-eur (obdobie od septembra 2010 - do augusta 2011). Súd mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov znížil na 50% s poukazom na spôsob a dôvody skončenia pracovného pomeru, keď navrhovateľovi napriek jeho snahe nájsť si inú prácu, mu tieto dôvody bránili sa zamestnať u iného zamestnávateľa. (Navrhovateľ sa neuchádzal o ďalšiu pracovnú pozíciu v zahraničí, pretože sa hanbil akým spôsobom bol s ním skončený pracovný pomer odporcom. Bolo to medializované, bol odvolaný ministrom z pozície hlavného odborníka a prezidenta chirurgickej spoločnosti. Zároveň bolo podané aj trestné oznámenie, táto vec doposiaľ však ukončená nie je.) Právny zástupca navrhovateľa tvrdil, že navrhovateľ by bol pri uchádzaní sa o prácu v zdravotníctve u iných zamestnávateľov neúspešný vzhľadom k výpovedi danej zo strany odporcu. Súd však mal za to, že tieto tvrdenia v konaní neboli preukázané, aj keď navrhovateľ tvrdil, že sa uchádzal o ďalšie tri pracovné miesta, bol prihlásený do výberového konania na pozíciu prednostu na ortopedickú kliniku v Bratislave. V tomto konaní uspel iný kandidát, hoci si myslel, že nemal uspieť a nebolo preukázané, že skutočnosť, že navrhovateľovi bola daná výpoveď bola dôvodom, pre ktorý navrhovateľ neuspel vo výberovom konaní. Súd preto prihliadol i na správanie sa navrhovateľa, ktorý už v neskoršom období nevyvíjal aktivitu nájsť si prácu, neprejavil efektívny záujem o prácu v totožnom odbore. Súd v tomto smere poukazuje i na správanie sa navrhovateľa, ktorý sa mal po doručení výzvy na nástup do zamestnania dostaviť odporcovi. Nedostavil sa, bola mu vykázaná dokonca absencia, pretože nebol dôvod na jeho ospravedlnenie neprítomnosti v práci. Za obdobie, ktoré mal byť navrhovateľ v práci bolo navrhovateľovi dané neplatené voľno a následne bola uzatvorená dohoda o skončení pracovného pomeru s tým, že sa prekrývalo aj udelenie neplatného voľna. Zároveň súd zohľadnil i skutočnosť, že navrhovateľ i počas obdobia čo bol zamestnaný u odporcu, poberal mzdu u iného zamestnávateľa, bol zamestnaný ako pedagóg na vysokej škole a tiež vykonával znaleckú činnosť.

Súd mal za to, že znížením náhrady mzdy za obdobie, ktoré presahuje 12 mesiacov o 50% bude naplnená satisfakčná funkcia voči navrhovateľovi a sankčná funkcia voči odporcovi. Z týchto dôvodov by navrhovateľ mal nárok na zaplatenie sumy titulom náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 15.834,24.-eur (za obdobie 12 mesiacov) + 28 180,09.-eur (znížená náhrada mzdy za obdobie presahujúce 12 mesiacov o 50%, zo sumy 56 360,18.-eur). Spolu je to suma 44 014,33.-eur, keďže však odporca súdu predložil doklad o vyplatení odstupného navrhovateľovi vo výške 2.637,82.-eur, súd túto sumu odráta od priznanej výšky náhrady mzdy a navrhovateľovi priznal sumu vo výške 41 376,51.-eur. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodne podaný zamietol.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (205 ods. 1 OSP) .

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.